

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

27 maart 2019

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van
15 december 1980 betreffende de toegang tot
het grondgebied, het verblijf, de vestiging en
de verwijdering van vreemdelingen teneinde
het verblijfsrecht voor staatlozen te regelen

AMENDEMENTEN

Zie:

Doc 54 **3487/ (2018/2019):**
001: Wetsvoorstel van mevrouw Lanjri.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

27 mars 2019

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire, le séjour,
l'établissement et l'éloignement des étrangers,
en vue de régler le droit de séjour
des apatrides

AMENDEMENTS

Voir:

Doc 54 **3487/ (2018/2019):**
001: Proposition de loi de Mme Lanjri.

10977

Nr. 1 VAN MEVROUW LANJRI

Art. 1/1 (*nieuw*)**Een artikel 1/1 invoegen, luidende:**

“Art. 1/1. In artikel 1/1, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 19 december 2014 en voor het laatst gewijzigd bij de wet van 22 juli 2018, wordt een bepaling onder 12° ingevoegd, luidende:

“12° artikel 61/32”.”

VERANTWOORDING

Dit amendement voorziet in een aanpassing van de regelgeving betreffende de retributies die verplicht zijn machtigen of toelatingen tot verblijf op het grondgebied.

Bij arrest nr. 18/2018 van 22 februari 2018 (*Belgisch Staatsblad* van 23 maart 2018, blz. 28996), heeft het Grondwettelijk Hof het artikel 1/1, § 2, vernietigd, in zoverre het niet voorziet in een vrijstelling voor de aanvragen voor een verblijfsvergunning die uitgaan van erkende staatlozen ten aanzien van wie wordt vastgesteld dat zij hun nationaliteit buiten hun wil hebben verloren en die aantonen dat zij geen wettige en duurzame verblijfstatus kunnen verkrijgen in een andere staat waarmee zij banden zouden hebben.

Het betreft dus de erkende staatloze die in toepassing van het nieuwe artikel 61/32 Vw een aanvraag zou indienen.

Nahima LANJRI (CD&V)

N° 1 DE MME LANJRI

Art. 1/1 (*nouveau*)**Insérer un article 1er/1 rédigé comme suit:**

“Art. 1/1. Dans l’article 1er/1, § 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers, inséré par la loi du 19 décembre 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 22 juillet 2018, il est inséré un 12° rédigé comme suit:

“12° article 61/32”.”

JUSTIFICATION

Le présent amendement prévoit une modification de la réglementation relative aux redevances obligatoires dans le cadre des demandes d’autorisation ou d’admission au séjour sur le territoire.

Dans son arrêt n° 18/2018 du 22 février 2018 (*Moniteur belge* du 23 mars 2018, page 28996), la Cour constitutionnelle a annulé l’article 1er/1, § 2, en ce qu’il ne prévoit pas d’exonération pour les demandes de permis de séjour introduites par des apatrides reconnus dont il est établi qu’ils ont perdu leur nationalité contre leur gré et qui démontrent qu’ils ne peuvent obtenir aucun titre de séjour légal et durable dans un autre État avec lequel ils auraient des liens.

Il s’agit donc des apatrides reconnus qui introduiraient une demande en application du nouvel article 61/32 de la loi sur les étrangers.

Nr. 2 VAN MEVROUW LANJRI

Art. 1/2 (nieuw)

Ene artikel 1/2 invoegen, luidende:

“Art. 1/2. In artikel 9bis, § 2, 3°, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en voor het laatst gewijzigd bij de wet van 14 december 2015, van dezelfde wet worden de woorden “onverminderd de aanvragen op grond van artikel 61/32 van deze wet” ingevoegd tussen de woorden “machtiging tot verblijf in het Rijk” en de woorden “met uitzondering van”.”.

VERANTWOORDING

De voorgestelde bepaling in artikel 61/32, § 3, voorziet in een maatregel tegen het herhaaldelijk indienen van verblijfsaanvragen waarbij men geen nieuwe elementen zou aandragen.

Een gelijkaardige maatregel is ook vervat in het huidige artikel 9bis, § 2, 3°, dat bepaalt dat een machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard indien er elementen worden voorgelegd die reeds werden ingeroepen bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Het amendement bepaalt dat elementen die reeds zouden zijn voorgelegd in het bekomen van een verblijf als gerechtigde van de status van staatloze niet nogmaals kunnen worden aangewend in een aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9bis Vw.

Dit om shopping tussen verschillende procedures te vermijden.

Nahima LANJRI (CD&V)

N° 2 DE MME LANJRI

Art. 1/2 (nouveau)

Insérer un article 1er/2 rédigé comme suit:

“Art. 1/2. Dans l’article 9bis, § 2, 3°, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 14 décembre 2015, de la même loi, les mots “, sans préjudice des demandes introduites en vertu de l’article 61/32 de la présente loi,” sont insérés entre les mots “d’autorisation de séjour dans le Royaume” et les mots “à l’exception des éléments”.”.

JUSTIFICATION

La disposition proposée à l’article 61/32, § 3, prévoit une mesure contre les introductions répétées de demandes de séjour dans le cadre desquelles aucun nouvel élément n’est invoqué.

Une mesure similaire figure également dans l’article 9bis, § 2, 3°, actuel, qui prévoit qu’une autorisation de séjour est déclarée irrecevable si des éléments qui ont déjà été invoqués lors d’une demande précédente d’autorisation de séjour dans le Royaume sont présentés.

Le présent amendement prévoit que les éléments qui auraient déjà été présentés pour obtenir une autorisation de séjour en tant que bénéficiaire du statut d’apatride ne peuvent pas être réutilisés dans une demande de régularisation en vertu de l’article 9bis de la loi sur les étrangers.

Cette disposition vise à prévenir un shopping entre différentes procédures.

Nr. 3 VAN MEVROUW LANJRI

Art. 2

De voorgestelde bepaling onder 2° vervangen als volgt:

“2° de woorden “of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt” worden vervangen door de woorden “, de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt of de toelating tot het verblijf aan de erkende staatloze in toepassing van artikel 61/32.”

VERANTWOORDING

Het wetsvoorstel bepaalt dat de voorwaarden voor gezinshereniging voor erkende staatlozen wordt gelijkgeschakeld met de voorwaarden die gelden voor erkende vluchtelingen of subsidiair beschermden.

Op die manier genieten zij dus van een uitzonderingsmaatregel waardoor de geldende criteria voor gezinshereniging inzake het leveren van bewijs van behoorlijke huisvesting, het beschikken over een ziektekostenverzekering en het beschikken over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen, op hen niet van toepassing zijn voor het eerste jaar na de erkenning als vluchteling of subsidiaire bescherming.

Het wetsvoorstel ging uit voor de erkende staatloze van het moment van hun erkenning als staatloze door een Belgische rechtbank. Het is echter op dat moment niet zeker over de erkende staatloze wel een verblijf op het grondgebied zal verkrijgen in toepassing van artikel 61/32 Vw.

Het amendement voorziet dan ook dat de periode van de uitzonderingsregel pas in werking treedt vanaf het moment dat de erkende staatloze toegelaten is tot verblijf op het grondgebied in toepassing van artikel 61/32. Aanvragen gezinshereniging van tot verblijf toegelaten erkende staatlozen die binnen het jaar na de toelating tot verblijf worden ingediend moeten aldus niet aan de gestelde criteria voldoen.

Nahima LANJRI (CD&V)

N° 3 DE MME LANJRI

Art. 2

Remplacer le 2° proposé par ce qui suit:

“2° les mots “ou octroyant la protection subsidiaire à l'étranger rejoint” sont remplacés par les mots “ou octroyant la protection subsidiaire à l'étranger rejoint ou l'admission au séjour à l'apatride reconnu en application de l'article 61/32”.

JUSTIFICATION

La proposition de loi prévoit que les conditions auxquelles l'apatride reconnu doit satisfaire pour qu'il puisse bénéficier du regroupement familial sont alignées sur celles qui s'appliquent au réfugié reconnu et à l'étranger bénéficiaire de la protection subsidiaire.

De cette manière, il bénéficie dès lors d'une mesure d'exception ayant pour effet que les critères en vigueur pour le regroupement familial et concernant l'apport de la preuve d'un logement suffisant, d'une assurance maladie et de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers ne s'appliquent pas à lui durant la première année qui suit la reconnaissance comme réfugié ou étranger bénéficiaire de la protection subsidiaire.

La proposition de loi a pris comme base pour l'apatride reconnu le moment de sa reconnaissance en tant que tel par un tribunal belge. Il n'est toutefois pas certain à ce moment que l'apatride reconnu obtiendra effectivement un séjour sur le territoire en application de l'article 61/32 de la loi sur les étrangers.

L'amendement prévoit dès lors que la période de la règle d'exception n'entre en vigueur qu'à partir du moment où l'apatride reconnu est admis au séjour sur le territoire en application de l'article 61/32. Les demandes de regroupement familial des apatrides reconnus admis au séjour qui sont introduites au cours de l'année qui suit l'admission au séjour ne doivent par conséquent pas satisfaire aux critères établis.

Nr. 4 VAN MEVROUW LANJRI

Art. 4

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 4. In het voornoemde hoofdstuk IX van Titel II, worden de volgende artikelen ingevoegd, luidende:

“Art. 61/32. § 1. De vreemdeling die door de Belgische rechtbanken definitief erkend is als staatloze, wordt toegelaten tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk. De machtiging tot verblijf wordt aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of diens gemachtigde. Aan de vreemdeling wordt een verblijfsdocument afgeleverd met een geldigheidsduur van zes maanden. De Koning bepaalt het model van dit document.

De verblijfstitel die de toelating tot een verblijf van beperkte duur vaststelt, wordt afgeleverd binnen de periode van zes maanden na indiening van de aanvraag van het verblijf, en is geldig gedurende vijf jaar.

Na afloop van een periode van vijf jaar, te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag van het verblijf, wordt de gerechtigde van de status van Staatloze bedoeld in het eerste lid, tot een verblijf van onbeperkte duur toegelaten tenzij de status van Staatloze ondertussen werd ingetrokken of tenzij de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn status van Staatloze.

§ 2. Het verblijf wordt toegekend indien de vreemdeling aan volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

- 1. een geldige aanvraag indient overeenkomstig § 1;*
- 2. zich op het Belgische grondgebied bevindt;*
- 3. door een Belgische rechtbank definitief is erkend als staatloze. Een kopie van de recente beslissing van de rechtbank tot erkenning als staatloze moet worden voorgelegd;*

N° 4 DE MME LANJRI

Art. 4

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 4. Dans le chapitre IX, précité, du Titre II, il est inséré les articles suivants:

“Art. 61/32. § 1er. L'étranger dont la qualité d'apatride a été définitivement reconnue par les tribunaux belges est admis au séjour pour une durée limitée dans le Royaume. L'autorisation de séjour est demandée au bourgmestre de la localité où il séjourne, qui la transmet au ministre ou à son délégué. L'étranger se voit délivrer un document de séjour ayant une durée de validité de six mois. Le Roi fixe le modèle de ce document.

Le titre de séjour qui constate l'admission au séjour pour une durée limitée est délivré dans les six mois de l'introduction de la demande de séjour et est valable pour une durée de cinq ans.

À l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date de l'introduction de la demande de séjour, le bénéficiaire du statut d'apatride visé à l'alinéa 1er est admis au séjour pour une durée illimitée, à moins que ce statut d'apatride lui ait été retiré dans l'intervalle ou que l'étranger y ait lui-même renoncé.

§ 2. Le droit de séjour est accordé pour autant que l'étranger remplisse toutes les conditions suivantes:

- 1. avoir introduit une demande valable conformément au § 1er;*
- 2. se trouver sur le territoire belge;*
- 3. avoir été définitivement reconnu comme apatride par un tribunal belge et avoir soumis une copie de cette décision récente du tribunal reconnaissant sa qualité d'apatride;*

4. zijn identiteit, afkomst en herkomst op afdoende wijze aantoonbaar overeenkomstig artikel 61/33;

5. onmogelijk kan terugkeren naar of verblijven in zijn land van gewoonlijk verblijf of enig ander land waarmee hij enige band heeft;

6. niet vrijwillig en bewust afstand heeft gedaan van zijn nationaliteit;

7. niet via een eenvoudige administratieve procedure de nationaliteit van een land waar hij heeft verbleven of waarmee hij enige band heeft kan verkrijgen of opnieuw verwerven;

8. niet reeds over een toelating tot een verblijf in het Rijk voor onbepaalde duur beschikt;

9. niet onder de uitsluitingsgronden valt overeenkomstig artikel 61/35; en

10. niet overeenkomstig artikel 51/5 door een andere Staat werd teruggenomen of overgenomen met toepassing van de Europese regelgeving die België bindt.”

§ 3. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden ter staving van de aanvraag tot machtiging tot verblijf als gerechtigde van de status van staatloze en worden onontvankelijk verklaard: de elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld wegens het ontbreken van de vereiste identiteitsdocumenten en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.

Art. 61/33. § 1. De vreemdeling, die overeenkomstig artikel 61/32 een aanvraag heeft ingediend, dient alle mogelijke elementen ter staving van zijn aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van staatloze zo spoedig mogelijk aan te brengen. De aanvrager moet minstens een correct en reëel zicht bieden op deze aspecten en zijn situatie, zodat de minister of zijn gemachtigde in de

4. avoir dûment prouvé son identité, son origine et sa provenance conformément à l'article 61/33;

5. être dans l'impossibilité de retourner ou de séjourner dans son pays de résidence habituelle ou dans tout autre pays avec lequel il a un quelconque lien;

6. ne pas avoir renoncé volontairement et consciemment à sa nationalité;

7. ne pas pouvoir acquérir ou réacquérir la nationalité d'un pays où il a séjourné, ou avec lequel il a un lien quelconque, en suivant une procédure administrative simple;

8. ne pas déjà disposer d'une autorisation de séjour de durée illimitée dans le Royaume;

9. ne pas relever des clauses d'exclusion visées à l'article 61/35; et

10. ne pas avoir été pris ou repris en charge, conformément à l'article 51/5, par un autre État en application de la réglementation européenne liant la Belgique.”

§ 3. Sans préjudice des autres éléments de la demande, ne peuvent être acceptés, aux fins d'étayer une demande d'autorisation de séjour en tant que bénéficiaire du statut d'apatride, et sont dès lors déclarés irrecevables: les éléments ayant déjà été invoqués lors d'une demande précédente d'obtention d'une autorisation de séjour dans le Royaume, à l'exception des éléments invoqués dans le cadre d'une demande jugée irrecevable en raison de l'absence des documents d'identité requis et à l'exception des éléments invoqués dans les demandes précédentes ayant fait l'objet d'un désistement.

Art. 61/33. § 1er. L'étranger qui, conformément à l'article 61/32, a introduit une demande, doit présenter aussi rapidement que possible tous les éléments nécessaires pour étayer sa demande de séjour en qualité d'apatride. Le demandeur doit au moins donner un aperçu correct et conforme à la réalité de ces aspects et de sa situation, afin que le ministre ou son délégué

mogelijkheid wordt gesteld om de gegrondheid van de aanvraag te onderzoeken en te beoordelen.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde elementen omvatten:

1) de schriftelijke of mondelinge verklaringen van de aanvrager en alle documentatie in het bezit van de aanvrager over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, (eerdere) nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf of waarmee hij een band heeft, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de omstandigheden die tot zijn staatloosheid hebben geleid;

2) het feit dat een terugkeer van de aanvrager naar of een duurzaam verblijf in zijn land van gewoonlijk verblijf of enig ander land waarmee hij een band heeft effectief onmogelijk is en dit omwille van omstandigheden onafhankelijk van zijn wil;

3) het feit dat hij zijn nationaliteit buiten zijn wil heeft verloren;

4) het feit dat het hem onmogelijk is om via een eenvoudige administratieve procedure de nationaliteit van enig land waar hij heeft verbleven of waarmee hij een band heeft te verkrijgen of opnieuw te verwerven.

De gemeente, waarbij de vreemdeling zich persoonlijk moet aanbieden om de aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van staatloze in te dienen, staat de vreemdeling bij bij de indiening van deze aanvraag en deelt hem mee welke informatie essentieel is om deze aanvraag te staven.

Art. 61/34. De minister of zijn gemachtigde kunnen de vreemdeling, die een aanvraag tot verblijf overeenkomstig artikel 61/32 heeft ingediend, horen indien dit door de minister of zijn gemachtigde nuttig wordt geacht om de gegrondheid van de aanvraag te kunnen beoordelen.

De nadere regels voor het gehoor worden bepaald door de Koning.

soient en mesure d'examiner et d'évaluer le bien-fondé de la demande.

§ 2. Les éléments visés au § 1er comprennent:

1) les déclarations écrites ou orales du demandeur et tous les documents dont le demandeur dispose concernant son âge, son passé, y compris celui des parents à prendre en compte, son identité, sa ou ses nationalité(s) (antérieures), le ou les pays ainsi que le ou les lieux où il a résidé auparavant ou avec lesquels il a un lien, son itinéraire, ses pièces d'identité et ses titres de voyage, ainsi que les circonstances ayant conduit à son apatridie;

2) le fait que le retour du demandeur vers son pays de séjour habituel ou tout autre pays avec lequel il a un lien, ou un séjour durable dans ce pays est effectivement impossible, et ce, pour des circonstances indépendantes de sa volonté;

3) le fait qu'il a perdu involontairement sa nationalité;

4) le fait qu'il lui est impossible d'obtenir ou de recouvrer, par une procédure administrative simple, la nationalité de tout pays où il a résidé ou avec lequel il a un lien.

La commune auprès de laquelle l'étranger doit se présenter en personne pour introduire la demande de séjour en qualité d'apatride assiste l'étranger dans le cadre de l'introduction de cette demande et lui communique les informations qui sont essentielles pour étayer sa demande.

Art. 61/34. Le ministre ou son délégué peuvent entendre l'étranger qui a introduit une demande de séjour en application de l'article 61/32 s'ils jugent cette audition utile pour pouvoir évaluer le bien-fondé de sa demande.

Les modalités de cette audition sont fixées par le Roi.

Art. 61/35. § 1. Een vreemdeling wordt uitgesloten van een verblijf in de hoedanigheid van staatloze voor zover hij een gevaar vormt voor de samenleving of de nationale veiligheid”.

§ 2. Een vreemdeling wordt uitgesloten van een verblijf in de hoedanigheid van staatloze wanneer hij valt onder artikel 1, 2, i, artikel 1, 2, ii of artikel 1, 2, iii van het Verdrag van New York betreffende de status van staatlozen van 28 september 1954. Dit is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1, 2, iii in het Verdrag van New York genoemde misdrijven of daden.

§ 3. Een vreemdeling wordt uitgesloten van een verblijf in de hoedanigheid van staatloze wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

§ 4. Een vreemdeling wordt uitgesloten van een verblijf in de hoedanigheid van staatloze indien hij, voordat hij tot het Rijk werd toegelaten, één of meer andere dan de in §§ 1 of 2 bedoelde misdrijven heeft gepleegd die strafbaar zouden zijn met een gevangenisstraf indien zij in het Rijk waren gepleegd, en indien hij zijn land van eerder verblijf heeft verlaten om straffen als gevolg van deze misdrijven te ontlopen.”

Art. 61/36. Indien de vreemdeling, die overeenkomstig artikel 61/32 een aanvraag heeft ingediend, voorafgaand aan, tegelijkertijd of tijdens de behandeling van de aanvraag tot verblijf een verzoek om internationale bescherming, zoals bedoeld in artikel 49/3 indient, dan wordt dit verzoek om internationale bescherming ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De behandeling van de aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van staatloze wordt van rechtswege opgeschort tot een definitieve beslissing over het verzoek om internationale bescherming van de vreemdeling is genomen. Indien

Art. 61/35. § 1er. Aucun étranger ne peut bénéficier du droit de séjour en qualité d'apatride s'il représente un danger pour la société ou pour la sécurité nationale.

§ 2. Aucun étranger ne peut bénéficier du droit de séjour en qualité d'apatride s'il relève du champ d'application de l'article 1er, § 2, (i), (ii) et (iii), de la Convention de New-York du 28 septembre 1954 relative au statut des apatrides. Tel est également le cas des personnes qui sont les instigatrices des crimes ou des actes énumérés à l'article 1er, § 2, (iii), de la Convention de New-York, ou qui y participent de quelque autre manière.

§ 3. Aucun étranger ne peut bénéficier du droit de séjour en qualité d'apatride s'il existe de sérieuses raisons de penser qu'il a commis un crime grave.

§ 4. Aucun étranger ne peut bénéficier du droit de séjour en qualité d'apatride si, avant d'avoir été autorisé à entrer sur le territoire du Royaume, il a commis un ou plusieurs crimes autres que ceux visés aux §§ 1er et 2 qui seraient punissables d'une peine d'emprisonnement s'ils avaient été commis sur le territoire du Royaume, et s'il a quitté le pays où il séjournait précédemment dans le but d'échapper à des sanctions résultant de ces crimes.

Art. 61/36. Si l'étranger qui a introduit une demande de séjour en application de l'article 61/32 introduit une demande de protection internationale, telle que visée à l'article 49/3, avant, en même temps ou pendant l'examen de la demande de séjour, la demande de protection internationale est d'office examinée en priorité dans le cadre de la Convention de Genève, tel que déterminé à l'article 48/3, et ensuite dans le cadre de l'article 48/4. L'examen de la demande de séjour en qualité d'apatride est suspendu d'office jusqu'à ce qu'une décision définitive soit prise au sujet de la demande de protection internationale. Si le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire est

de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend, zal de aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van staatloze van rechtswege zonder voorwerp worden.”.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement voorziet in de nodige wijzigingen zoals deze werden voorgesteld door het CGVS in zijn advies omtrent het voorliggende wetsvoorstel.

Voor de duidelijkheid wordt de toelichting opgesplitst per artikel.

Artikel 61/2

Het voorgestelde artikel 61/32 blijft bij het uitgangspunt van het initiële wetsvoorstel en voorziet in de toekenning van een verblijfsrecht aan de erkende staatloze. Er wordt nu wel voor geopteerd om het verblijfsrecht gelijk te schakelen met de erkende vluchtelingen, m.n. een verblijf van bepaalde duur voor 5 jaar dat daarna onbeperkt verblijf kan worden. Wel voorziet de toegevoegde paragraaf 2 in een exhaustieve opsomming waaraan de erkende staatloze dient te voldoen.

Om toegelaten te worden tot het verblijf in de hoedanigheid van staatloze, moet de vreemdeling voldoen aan elk van de uitdrukkelijk in het wetsvoorstel opgesomde voorwaarden onder punten 1) tot 10), waarbij de erkenning door de familierechtbanken in de hoedanigheid als staatloze slechts één voorwaarde vormt naast andere voorwaarden die bijkomend vervuld dienen te zijn opdat de betrokkene een verblijf in het Rijk kan worden toegekend in de hoedanigheid van staatloze.

In een eerste punt wordt gesteld dat de vreemdeling een aanvraag dient in te dienen volgens de procedure die in artikel 61/32, § 1, wordt omschreven.

In een tweede punt wordt aangegeven dat de aanvragen tot verblijf in de hoedanigheid van staatloze moeten aangevraagd worden van op het Belgische grondgebied.

In een derde punt wordt gesteld dat de aanvrager definitief erkend moet zijn als staatloze door een Belgische rechtbank.

In een vierde punt wordt benadrukt dat de erkende staatloze zijn identiteit, afkomst en herkomst op afdoende wijze dient aan te tonen overeenkomstig artikel 61/33.

accordé, la demande de séjour en qualité d'apatride devient d'office sans objet.”.”.

JUSTIFICATION

Le présent amendement apporte les modifications nécessaires telles que proposées par le CGRA dans son avis relatif à la proposition de loi à l'examen.

Pour toute clarté, la justification est subdivisée par article.

Article 61/2

L'article 61/32 proposé reste fidèle au postulat de la proposition de loi initiale et prévoit d'octroyer un droit de séjour à l'apatride reconnu. L'option retenue maintenant est de s'aligner sur le droit de séjour des réfugiés reconnus, à savoir un séjour d'une durée limitée à 5 ans, qui peut devenir un séjour illimité par la suite. Le paragraphe 2, qui a été ajouté, donne une énumération exhaustive des conditions que l'apatride reconnu doit remplir.

Pour être admis au séjour en qualité d'apatride, l'étranger doit satisfaire à chacune des conditions énumérées explicitement dans la proposition de loi sous les points 1) à 10), la reconnaissance par les tribunaux de la famille en qualité d'apatride n'étant qu'une des conditions parmi toutes celles qui doivent être remplies cumulativement pour que l'intéressé puisse se voir octroyer un séjour dans le Royaume en qualité d'apatride.

Un premier point prévoit que l'étranger doit introduire une demande conformément à la procédure décrite à l'article 61/32, § 1er.

Dans un deuxième point, il est indiqué que les demandes de séjour en qualité d'apatride doivent être introduites à partir du territoire belge.

Un troisième point dispose que le demandeur doit avoir été définitivement reconnu en tant qu'apatride par un tribunal belge.

Selon un quatrième point, l'apatride reconnu doit démontrer suffisamment son identité, sa son origine et sa provenance conformément à l'article 61/33.

In een vijfde punt wordt bepaald dat een staatloze met een reëel verblijfsalternatief in een ander land niet in aanmerking komt voor een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van staatloze. Een staatloze die al een recht op verblijf in een ander land geniet heeft geen behoefte aan een bijkomend recht op verblijf en heeft in feite geen enkel belang bij het indienen van een aanvraag tot het bekomen van een verblijfsvergunning in de hoedanigheid van staatloze.

In een zesde punt wordt de situatie geïllustreerd van staatlozen die omwille van zuiver subjectieve redenen of redenen die niet dwingend van aard zijn vrijwillig en bewust afstand doen van hun nationaliteit en dus minstens voor een deel zelf verantwoordelijk zijn voor hun situatie van staatloosheid. Er wordt in voorliggend wetsvoorstel voor geopteerd om aan vreemdelingen die bewust en vrijwillig zonder dwingende redenen afstand doen van hun nationaliteit geen verblijf in de hoedanigheid van staatloze toe te kennen. Dit om te voorkomen dat vreemdelingen afstand doen van hun nationaliteit enkel en alleen om een verblijf in België te bekomen in de hoedanigheid van staatloze. Het oordeel van het Grondwettelijk Hof in haar arrest 1/2012 van 11 januari 2012 volgens dewelke de niet afgifte van een verblijfstitel aan een erkende staatloze een discriminatie is die afbreuk doet aan de fundamentele rechten van de persoon, betreft ook uitsluitend de situatie van de erkende staatloze, die deze hoedanigheid heeft verkregen omdat hij buiten zijn wil zijn nationaliteit heeft verloren en die aantoonde dat hij geen wettige en duurzame verblijfstitel kan verkrijgen in een andere Staat waarmee hij banden zou hebben. De vaststelling dat de vreemdeling heeft verzuimd of nagelaten de nodige stappen te zetten om zijn staatloosheid te vermijden, kan eveneens geïnterpreteerd worden als een bewuste en vrijwillige afstand door de betrokkene van zijn nationaliteit. Indien een gegronde of dwingende reden, met name vervolging of een reëel risico op ernstige schade, ertoe heeft geleid dat de vreemdeling afstand moest doen van zijn nationaliteit, kan deze vreemdeling als vluchteling beschouwd worden en kan hij worden erkend als vluchteling in zin van de Conventie van Genève van 1951 of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend krijgen in de zin van artikel 48/4 Vw. Ook de situatie waarbij de vreemdeling door enige andere actie zijn nationaliteit heeft verloren wordt geïllustreerd. Dit om te vermijden dat bijvoorbeeld een vreemdeling van wie de Belgische nationaliteit werd vervallen verklaard (op basis van bijvoorbeeld frauduleuze verklaringen) en hierdoor staatloos wordt, een beroep zou kunnen doen op de procedure tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van staatloze om alsnog een verblijfsrecht te bekomen.

In een zevende punt wordt omschreven dat de vreemdeling, die alsnog een nationaliteit zou kunnen bekomen of zijn vroegere nationaliteit zou kunnen herkwijgen via een eenvoudige

Un cinquième point dispose qu'un apatride disposant d'une réelle solution alternative de séjour dans un autre pays n'est pas éligible pour séjourner dans le Royaume en qualité d'apatride. Un apatride bénéficiant déjà d'un droit de séjour dans un autre pays n'a pas besoin d'obtenir un droit supplémentaire de séjour et n'a en réalité aucun intérêt à introduire une demande d'obtention d'un permis de séjour en qualité d'apatride.

Le sixième point vise la situation des apatrides qui, pour des raisons purement subjectives ou des raisons de nature non contraignante, ont volontairement et consciemment renoncé à leur nationalité et sont donc au moins partiellement responsables de leur situation d'apatride. L'option retenue dans la proposition de loi à l'examen est de ne pas octroyer le séjour en qualité d'apatride aux étrangers qui renoncent consciemment et volontairement à leur nationalité sans raisons impérieuses. Et ce, afin d'éviter que des étrangers renoncent à leur nationalité dans le seul but d'obtenir un séjour en Belgique en qualité d'apatride. Dans son arrêt 1/2012 du 11 janvier 2012, la Cour constitutionnelle a considéré que la non-délivrance d'un titre de séjour à un apatride reconnu constitue une discrimination qui porte atteinte aux droits fondamentaux de la personne. Ce jugement ne s'applique qu'à la situation de l'apatride reconnu qui a obtenu cette qualité parce qu'il avait perdu sa nationalité indépendamment de sa volonté et qui démontre qu'il ne peut obtenir aucun titre de séjour légal et durable dans un autre État avec lequel il aurait des attaches. La constatation que l'étranger a omis ou négligé de faire les démarches nécessaires pour éviter son apatridie peut également être interprétée comme une manière de renoncer consciemment et volontairement à sa nationalité. Si une raison fondée ou impérieuse, à savoir des persécutions ou un risque réel de subir des atteintes graves a amené l'étranger à devoir renoncer à sa nationalité, il peut être considéré et reconnu comme réfugié au sens de la Convention de Genève de 1951 ou recevoir le statut de la protection subsidiaire au sens de l'article 48/4 de la loi sur les étrangers. Est également visée la situation dans laquelle l'étranger a perdu sa nationalité par toute autre action. Et ce, afin d'éviter qu'un étranger qui aurait par exemple été déchu de la nationalité belge (sur la base de déclarations frauduleuses par exemple) et devient apatride de ce fait, pourrait recourir à la procédure d'obtention d'une autorisation de séjour en qualité d'apatride pour obtenir ainsi encore un droit de séjour.

Un septième point dispose que l'étranger qui pourrait encore obtenir une nationalité ou recouvrer son ancienne nationalité par une simple procédure administrative n'est pas

administratieve procedure, niet in aanmerking komt voor een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van staatloze. Verschillende internationale verdragen inzake staatloosheid en nationaliteit streven er immers naar situaties van staatloosheid te vermijden en op te lossen. Indien een vreemdeling de daadwerkelijke mogelijkheid heeft om een nationaliteit aan te vragen en te bekomen of zijn vroegere nationaliteit zou kunnen herkrijgen en hij weigert zonder gegronde reden om die stappen te zetten, komt hij niet in aanmerking voor een verblijf in de hoedanigheid van staatloze. Staatloosheid is een onwenselijke situatie. In het licht van de internationale regelgeving is het aangewezen dat een staatloze eerder kiest voor het verwerven van een nationaliteit dan voor een verblijf in België. Het voorliggende wetsvoorstel voorziet ook in de aanpassing van het Wetboek van de Belgische nationaliteit om toegang te verlenen tot de procedure van naturalisatie.

In een achtste punt wordt aangegeven dat een vreemdeling die al over een recht op verblijf in het Rijk voor onbepaalde duur beschikt, geen behoefte heeft aan een bijkomend recht op verblijf en in feite geen enkel belang heeft bij het indienen van een aanvraag tot het bekomen van een verblijfsvergunning in de hoedanigheid van staatloze.

In een negende punt wordt bepaald dat aan een vreemdeling geen verblijfsrecht kan worden toegekend indien hij onder de uitsluitingsgronden overeenkomstig artikel 61/35 valt.

In een tiende punt wordt bepaald dat vreemdelingen, die door een andere Staat werden teruggenomen of overgenomen, op basis van de Europese regelgeving die België bindt, en meer in het bijzonder de Verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend, niet in aanmerking komen voor een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van vluchteling. Dit om te vermijden dat een vreemdeling, van wie het verzoek om internationale bescherming in behandeling is (geweest) in een andere Staat, een aanvraag indient in België om er te verblijven in de hoedanigheid van staatloze enkel en alleen om de verwijdering door die andere Staat te verhinderen. Er moet uiteraard wel zekerheid zijn dat de andere staat het verzoek tot overname of terugname heeft aanvaard en bijgevolg de verantwoordelijke staat is.

Art. 61/32, § 3, voorziet in een gelijkaardige bepaling als voorzien is in artikel 9bis, § 2, 3°, Vw om herhaaldelijke aanvragen uit te sluiten. Elementen die worden voorgelegd en die reeds werden ingeroepen bij een vorige aanvraag tot

éligible pour résider dans le Royaume en tant qu'apatride. Plusieurs traités internationaux sur l'apatridie et la nationalité cherchent à éviter et à résoudre les situations d'apatridie. Si un étranger a effectivement la possibilité de demander et d'obtenir une nationalité ou pourrait recouvrer sa nationalité antérieure et qu'il refuse de faire ces démarches sans raison fondée, il n'est pas éligible au séjour en tant qu'apatride. L'apatridie est une situation indésirable. À la lumière des réglementations internationales, il est conseillé à un apatride de choisir d'obtenir une nationalité plutôt que d'opter pour le séjour en Belgique. La proposition de loi à l'examen prévoit également d'adapter le Code de la nationalité belge pour permettre l'accès à la procédure de naturalisation.

Un huitième point dispose que les ressortissants étrangers qui disposent déjà d'un droit de séjour dans le Royaume pour une durée indéterminée n'ont pas besoin d'un droit de séjour supplémentaire et n'ont, en fait, aucun intérêt à présenter une demande de titre de séjour sous le statut d'apatride.

Un neuvième point dispose que le droit de séjour ne peut pas être accordé aux étrangers à qui s'appliquent les motifs d'exclusion prévus à l'article 61/35.

Un dixième point dispose que les étrangers réadmis ou pris en charge par un autre État en vertu de la législation européenne liant la Belgique, en particulier en vertu du règlement (UE) n° 604/2013 du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 établissant les critères et mécanismes de détermination de l'État membre responsable de l'examen d'une demande de protection internationale introduite dans l'un des États membres par un ressortissant de pays tiers ou un apatride, ne peuvent pas bénéficier du séjour dans le Royaume de Belgique en qualité de réfugiés. Cette disposition vise à empêcher tout étranger dont la demande de protection internationale est (ou a été) traitée dans un autre État d'introduire en Belgique une demande en vue d'y séjourner sous le statut d'apatride dans le seul but d'empêcher son expulsion par cet autre État. Il devra naturellement être certain que l'autre État visé a accepté la demande de réadmission ou de prise en charge, et qu'il est donc l'État responsable.

L'article 61/32, § 3, prévoit une disposition similaire à la disposition prévue à l'article 9bis, § 2, 3°, de la loi sur les étrangers pour exclure les demandes répétées. Il vise les éléments présentés et ayant déjà été invoqués dans le cadre

het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk als gerechtigde van de status van staatloze.

Artikel 61/33

Het Staatlozenverdrag bevat geen regels over de manier waarop staatloosheid moet worden bewezen. Als algemene regel geldt dat wie iets beweert, dat moet bewijzen (*actori incumbit probatio*). Dit algemeen aanvaard principe dat de bewijslast op de schouder rust van diegene die beweert zich op een recht te kunnen beroepen, is ook van toepassing op staatlozen die beweren bescherming nodig te hebben en hiertoe een aanvraag indienen om in het Rijk te verblijven in de hoedanigheid van staatloze.

In paragraaf één wordt dan ook bepaald dat de aanvrager, die een verblijf wenst te bekomen in de hoedanigheid van staatloze, alle mogelijke elementen zo spoedig mogelijk moet meedelen, teneinde de minister of zijn gemachtigde in staat te stellen de gegrondheid van de aanvraag te onderzoeken en te beoordelen. De bewijslast inzake de gegrondheid van de aanvraag rust in beginsel op de aanvrager zelf, die moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij zal zelf een begin van bewijs moeten aanbrengen waaruit onder meer blijkt dat hij over geen reëel verblijfsalternatief, in de zin van een wettig verblijf, beschikt of kan beschikken en er niet kan genieten van de meest essentiële rechten (toegang tot de gezondheidszorg, toegang tot onderwijs, ...). De aanvrager kan derhalve niet volstaan met de loutere bewering dat hij geen verblijfsalternatief heeft, zonder dat dit minstens gestaafd wordt door een aantal feitelijke elementen.

Het algemeen rechtsbeginsel dat wie iets beweert, dat moet bewijzen, is evenwel niet onverkort van toepassing. Naargelang de situatie moet de vreemdeling immers bewijzen over geen verblijfsalternatief te beschikken. Er moet bijgevolg een negatief bewijs worden geleverd: het feit dat een terugkeer van de aanvrager naar of een verblijf in zijn land van gewoonlijk verblijf of enig ander land waarmee hij een band heeft effectief onmogelijk is en dit omwille van omstandigheden onafhankelijk van zijn wil. De vreemdeling kan dit aantonen via alle bewijsmiddelen die wettelijk zijn toegelaten (attesten, documenten, ...). Omdat er een negatief bewijs moet worden geleverd dient de bewijslast die toekomt aan de vreemdeling gerelativeerd te worden en in alle redelijkheid te worden opgevat. Minstens dient de aanvrager een duidelijk zicht te geven op aspecten die van cruciaal belang zijn voor de beoordeling van zijn situatie. Dit veronderstelt bijgevolg een medewerkingsplicht. Op de aanvrager rust bijgevolg de verplichting zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn aanvraag, waarbij

d'one demande soumise antérieurement en vue d'obtenir une autorisation de séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut d'apatride.

Article 61/33

La Convention relative au statut des apatrides ne contient aucune règle visant la manière de prouver l'apatridie. En règle générale, la personne concernée doit apporter la preuve de ce qu'elle prétend (*actori incumbit probatio*). Ce principe généralement admis selon lequel la charge de la preuve incombe à toute personne prétendant pouvoir invoquer un droit s'applique également aux apatrides qui prétendent avoir besoin d'une protection et demandent dès lors l'autorisation de séjourner en Belgique sous le statut d'apatride.

Le paragraphe 1er prévoit dès lors que le demandeur, qui souhaite obtenir un droit de séjour en qualité d'apatride, doit transmettre dans les meilleurs délais tous les éléments possibles afin de permettre au ministre ou à son délégué d'examiner et d'évaluer le bien-fondé de sa demande. La charge de la preuve en matière de bien-fondé de la demande repose en principe sur le demandeur même, qui doit apporter la preuve que sa demande est justifiée. Il devra apporter lui-même un début de preuve, d'où il ressortira notamment qu'il ne dispose pas ou ne peut pas disposer d'une réelle alternative de séjour, dans le sens d'un séjour légal, et ne peut y bénéficier des droits les plus essentiels (accès aux soins de santé, accès à l'enseignement, ...). Le demandeur ne peut dès lors se borner à affirmer simplement qu'il ne dispose pas d'alternative de séjour sans que cette affirmation soit au moins étayée par un certain nombre d'éléments factuels.

Le principe général de droit selon lequel celui qui lance une affirmation doit pouvoir la prouver ne s'applique toutefois pas sans restriction. En fonction de la situation, l'étranger doit en effet prouver qu'il ne dispose pas d'une alternative de séjour. Il convient par conséquent de produire une preuve négative: l'impossibilité effective d'un retour ou d'un séjour du demandeur dans son pays de séjour habituel ou tout autre pays avec lequel il a lien, et ce, en raison de circonstances indépendantes de sa volonté. L'étranger peut fournir à cet effet tous les moyens de preuve légalement autorisés (attestations, documents, ...). Étant donné qu'il s'agit d'apporter une preuve négative, la charge de la preuve incombant à l'étranger doit être relativisée et se concevoir raisonnablement. Le demandeur doit au moins donner une idée précise d'aspects revêtant une importance cruciale pour l'évaluation de sa situation. Cela suppose par conséquent une obligation de coopération. L'obligation pèse donc sur le demandeur d'apporter sa pleine coopération à la communication d'informations relatives à sa demande, étant entendu que c'est à lui qu'il revient de

het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de minister of zijn gemachtigde, zodat deze kan beslissen over de aanvraag. Bij het ontbreken van deze elementen zonder aannemelijke verklaring, schendt de aanvrager de medewerkingsplicht en stelt hij de minister of zijn gemachtigde in de onmogelijkheid een correct beeld te krijgen van zijn verblijfsrechtelijke status voorafgaand aan zijn komst naar België, waardoor hij zijn onderzoeksplicht niet zal kunnen uitvoeren en de aanvraag zal geweigerd worden omdat de aanvrager niet tegemoet komt aan de medewerkingsplicht die op hem rust.

De vereiste dat de aanvrager alle elementen ter staving van zijn aanvraag zo spoedig mogelijk moet overmaken dient op redelijke wijze te worden geïnterpreteerd, rekening houdende met onder meer de situatie in het land van verblijf, de regelgeving met betrekking tot de openbaarheid van bestuur in het desbetreffende land, ...

In paragraaf twee worden de elementen nader gepreciseerd waarvan verwacht kan worden dat deze door de aanvrager worden voorgelegd ter staving van zijn aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van staatloze:

- 1° schrijft voor dat de vreemdeling die het verblijf in de hoedanigheid van staatloze aanvraagt zijn identiteit, afkomst en herkomst op afdoende wijze aantoot. Het eisen van geldige identiteitsdocumenten houdt geen rekening met de reële situatie waarin een staatloze kan verkeren. Bij gebrek aan administratieve bijstand en juridische bescherming is het aannemelijk dat een staatloze geen geldig identiteitsdocument heeft, tenzij hem deze door een andere staat in de hoedanigheid van staatloze werden afgegeven. Een begin van bewijs van identiteit wordt echter wel geëist. Hij heeft een geboorteland en voor zijn komst naar België heeft hij wel ergens verbleven en een leven geleid. Er kan op zijn minst verwacht worden dat hij coherente en geloofwaardige verklaringen over zijn identiteit, afkomst en herkomst, ook die van de relevante familieleden, aflegt. Het is immers onmogelijk om uitspraak te doen over het verblijfsalternatief van een persoon indien diezelfde persoon niet aannemelijk maakt daadwerkelijk de persoon te zijn die hij beweert te zijn (met inbegrip van zijn verblijfsrechtelijke situatie vóór zijn komst naar België). In het algemeen kan er dus van een staatloze wel degelijk worden verwacht dat hij zijn identiteit, afkomst en herkomst aantoot, bij voorkeur door middel van documenten en minstens door het afleggen van coherente en geloofwaardige verklaringen in dit verband, tenzij de betrokken persoon aantoot hiertoe niet in staat te zijn door overmacht (bijvoorbeeld omdat hij zich in een nood- of vluchtsituatie bevond). Misbruik van de procedure via identiteitsfraude moet vermeden worden. Verder wordt vereist dat de vreemdeling coherente en geloofwaardige

présenter les faits nécessaires et les éléments pertinents au ministre ou à son délégué, afin que celui-ci puisse statuer sur la demande. En l'absence de ces éléments sans explication plausible, le demandeur contrevient à l'obligation de coopération et empêche le ministre ou son délégué de se faire une idée précise de son statut au regard du droit de séjour avant son arrivée en Belgique, si bien qu'il ne pourra exercer son obligation d'investigation et que la demande sera refusée, parce que le demandeur ne satisfait pas à l'obligation de coopération qui lui incombe.

La condition qui prévoit que le demandeur doit transmettre tous les éléments nécessaires pour étayer sa demande aussi rapidement que possible doit être interprétée raisonnablement en tenant notamment compte de la situation du pays de séjour, de la réglementation relative à la publicité de l'administration dans ce pays, etc.

Le paragraphe 2 précise les éléments que le demandeur est censé soumettre pour étayer sa demande de séjour en qualité d'apatride:

- le 1° prévoit que l'étranger qui demande le séjour en qualité d'apatride doit dûment prouver son identité, son origine et sa provenance. L'exigence de documents d'identité valables ne tient pas compte de la situation réelle dans laquelle l'apatride peut se trouver. En l'absence d'assistance administrative et de protection juridique, il peut être admis que l'apatride ne dispose pas de documents d'identité valables, à moins que ceux-ci lui aient été délivrés par un autre État en raison de sa qualité d'apatride. Un début de preuve d'identité est toutefois exigé. Tout demandeur a en effet un pays de naissance et a dû séjourner et mener son existence quelque part avant son arrivée en Belgique. Il au moins légitime d'attendre du demandeur qu'il fasse des déclarations cohérentes et crédibles au sujet de son identité, de son origine et de sa provenance, y compris de l'origine et de la provenance des membres de sa famille à prendre en considération. Il est en effet impossible de se prononcer sur l'alternative de séjour d'un demandeur qui n'établit pas qu'il est bien la personne qu'il prétend être (ni sa situation en matière de droit de séjour avant son arrivée en Belgique). De manière générale, il est donc légitime d'attendre de l'apatride qu'il prouve son identité, son origine et sa provenance de préférence au moyen de documents et, au minimum, en faisant des déclarations cohérentes et crédibles à cet égard, à moins que l'intéressé ne prouve qu'il n'est pas en mesure de le faire pour des raisons de force majeure (par exemple parce qu'il se trouvait dans une situation d'urgence ou de fuite). Il convient d'éviter les abus de procédure par le biais de la fraude à l'identité. Il est par ailleurs exigé que

gegevens en informatie aanbrengt over zijn land van gewoonlijk verblijf, enige andere landen waarin hij heeft verbleven of waarmee hij een band heeft alsook over zijn reis naar België.

- 2° stelt dat de vreemdeling aantoonbaar dat een terugkeer naar of een verblijf in zijn land van gewoonlijk verblijf of enig ander land waarmee hij een band heeft onmogelijk is. Een staatloze met een verblijfsalternatief in een ander land komt niet in aanmerking voor het verblijf in de hoedanigheid van staatloze. De in voorliggend wetsvoorstel voorgestelde nieuwe procedure strekt er toe om aan een staatloze bescherming te verlenen via het toekennen van een verblijfsrecht. Een staatloze die al van een verblijf in een land geniet of dergelijk verblijf kan bekomen heeft geen behoefte aan een bijkomend recht op verblijf. Een staatloze met een verblijfsalternatief heeft in feite geen enkel belang bij het indienen van een aanvraag tot het bekomen van een verblijf op basis van de status van staatloze. Ook hier kan gewezen worden op het belang van de medewerkingsplicht die op de schouders van de aanvrager rust. Indien de vreemdeling geen zicht geeft op zijn correcte en reële situatie met betrekking tot een mogelijk verblijfsalternatief in zijn land van gewoonlijk verblijf of enig ander land waarmee hij een band heeft, kan hem een verblijf in de hoedanigheid van staatloze geweigerd worden. Dit is ook in overeenstemming met hetgeen het Grondwettelijk Hof bepaalde in haar arrest 1/2012 van 11 januari 2012: "B.10. Wanneer is vastgesteld dat de staatloze deze hoedanigheid heeft verkregen omdat hij buiten zijn wil zijn nationaliteit heeft verloren en dat hij aantoonbaar dat hij geen wettige en duurzame verblijfstitel kan verkrijgen in een andere Staat waarmee hij banden zou hebben, kan de situatie waarin hij zich bevindt op discriminerende wijze afbreuk doen aan zijn grondrechten".

- 3° vereist dat de staatloze niet bewust afstand heeft gedaan van zijn nationaliteit. Het oordeel van het Grondwettelijk Hof in haar arrest 1/2012 van 11 januari 2012 volgens dewelke de niet afgifte van een verblijfstitel aan een erkende staatloze een discriminatie is die afbreuk doet aan de fundamentele rechten van de persoon, betreft ook uitsluitend de situatie van de erkende staatloze, die deze hoedanigheid heeft verkregen omdat hij buiten zijn wil zijn nationaliteit heeft verloren en die aantoonbaar dat hij geen wettige en duurzame verblijfstitel kan verkrijgen in een andere staat waarmee hij banden zou hebben.

- 4° vereist dat de vreemdeling het bewijs levert dat het hem onmogelijk is om via een eenvoudige administratieve procedure de nationaliteit van enig land waar hij heeft verbleven of waarmee hij een band heeft te verkrijgen of opnieuw te verwerven. Staatloosheid is immers een onwenselijke situatie. In

l'étranger fournisse des données et des informations cohérentes et crédibles sur son pays de résidence habituelle, tout autre pays où il a résidé ou avec lequel il a un lien, ainsi que sur son voyage à destination de la Belgique.

- le 2° prévoit que l'étranger doit démontrer qu'un retour vers son pays de séjour habituel ou tout autre pays avec lequel il a un lien, ou un séjour durable dans ce pays est effectivement impossible. L'apatride disposant d'une alternative de séjour dans un autre pays ne peut prétendre à un droit de séjour en qualité d'apatride. La nouvelle procédure proposée dans la proposition de loi à l'examen vise à octroyer une protection à l'apatride en lui accordant un droit de séjour. L'octroi d'un droit de séjour supplémentaire à l'apatride qui bénéficie déjà du droit de séjour dans un pays ou peut obtenir un tel droit est superflu. L'apatride disposant d'une alternative de séjour n'a en fait aucun intérêt à introduire une demande de séjour sur la base du statut d'apatride. On soulignera ici également l'importance de l'obligation de coopération qui repose sur le demandeur. Si l'étranger ne donne pas un aperçu de sa situation exacte et réelle concernant une éventuelle alternative de séjour dans son pays de séjour habituel ou tout autre pays avec lequel il a un lien, le droit de séjour en qualité d'apatride peut lui être refusé. Cette disposition est également conforme à l'avis de la Cour constitutionnelle dans son arrêt 1/2012 du 11 janvier 2012: "B.10. Lorsqu'il est constaté que l'apatride s'est vu reconnaître cette qualité parce qu'il a involontairement perdu sa nationalité et qu'il démontre qu'il ne peut obtenir un titre de séjour légal et durable dans un autre État avec lequel il aurait des liens, la situation dans laquelle il se trouve est de nature à porter une atteinte discriminatoire à ses droits fondamentaux."

- le 3° exige que l'apatride n'ait pas renoncé délibérément à sa nationalité. L'avis rendu par la Cour constitutionnelle dans son arrêt 1/2012 du 11 janvier 2012 selon lequel la non-délivrance d'un titre de séjour à un apatride reconnu constitue une atteinte discriminatoire à ses droits fondamentaux concerne également exclusivement le cas de l'apatride reconnu, qui a obtenu cette qualité parce qu'il a involontairement perdu sa nationalité et qui démontre qu'il ne peut obtenir un titre de séjour légal et durable dans un autre État avec lequel il aurait des liens.

- Le 4° requiert que l'étranger apporte la preuve du fait qu'il lui est impossible d'obtenir ou de recouvrer, par une procédure administrative simple, la nationalité de tout pays où il a résidé ou avec lequel il a un lien. L'apatridie est en effet une situation indésirable. À la lumière de la réglementation internationale, il

het licht van de internationale regelgeving is het aangewezen dat een staatloze eerder kiest voor het verwerven van een nationaliteit dan voor een verblijf in België.

In een tweede lid van paragraaf twee wordt de voorlichtings- en begeleidingsplicht in hoofde van de overheid verwoord. De aanvrager van het verblijf in de hoedanigheid van staatloze moet weten wat hij moet bewijzen. Deze informatie moet bovendien tijdig worden verstrekt zodat de vreemdeling over voldoende tijd beschikt om het gevraagde bewijs ook daadwerkelijk te kunnen verzamelen.

Artikel 61/34

Het is aangewezen om te bepalen dat de minister of zijn gemachtigde over de mogelijkheid beschikken om de erkende staatloze te horen, ook al is de procedure hoofdzakelijk een schriftelijke procedure. Dit om de minister of zijn gemachtigde in staat te stellen een beslissing te nemen met kennis van alle relevante gegevens van het geval, deze zorgvuldig te onderzoeken en de beslissing omstandig te kunnen motiveren. De minister of zijn gemachtigde dienen de vreemdeling enkel te horen indien zij dit nuttig achten om de gegrondheid van de aanvraag te kunnen beoordelen en indien zij in dit verband bijkomende informatie van de betrokkene wensen te bekomen. In principe dient de erkende staatloze immers overeenkomstig artikel 61/33 reeds van bij de aanvang alle mogelijke elementen ter staving van zijn aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van staatloze zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Er moet op worden gewezen dat, in overeenstemming met de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State, het recht om te worden gehoord niet van toepassing is wanneer er wordt overwogen een beslissing tot weigering van verblijf te nemen na de indiening van een aanvraag door een vreemdeling (RvV 9 maart 2015, nr. 140 554, punt 3.4; RvV 19 november 2015, nr. 156 693; RvS 9 oktober 2007, nr. 175 502). Wanneer hij zijn verblijfsaanvraag indient, heeft de vreemdeling de gelegenheid en zelfs de plicht gehad alle elementen aan te voeren die hij nuttig achtte en die door de wet worden opgelegd. Het is echter aangewezen om voor de minister of zijn gemachtigde toch de mogelijkheid te voorzien om de betrokkene te horen indien zij dit nuttig achten om een beslissing te kunnen nemen.

Artikel 61/35

Dit artikel bepaalt de uitsluitingsgronden. In paragraaf 1 wordt voorzien voor een algemene formulering zoals het CGVS in zijn advies aangeeft.

s'indique qu'un apatride choisisse d'acquérir une nationalité plutôt que d'obtenir un séjour en Belgique.

L'obligation d'information et d'accompagnement qui incombe à l'État est prévue dans l'alinéa 2 du paragraphe 2. Le demandeur du séjour en qualité d'apatride doit savoir ce qu'il doit prouver. Cette information doit, en outre, être fournie en temps utiles de manière à ce que l'étranger dispose du temps suffisant pour également pouvoir effectivement réunir la preuve demandée.

Article 61/34

Il s'indique de prévoir que le ministre ou son délégué dispose de la possibilité d'entendre l'apatride reconnu, même si la procédure est principalement écrite, et ce afin de permettre au ministre ou à son délégué de prendre une décision en connaissance de tous les éléments pertinents du cas d'espèce, de les examiner avec soin et de pouvoir motiver la décision de façon circonstanciée. Le ministre ou son délégué ne doit entendre l'étranger que s'ils l'estiment utile afin de pouvoir juger du bien-fondé de la demande et s'ils souhaitent à cet égard obtenir des informations supplémentaires de la part de l'intéressé. En principe, conformément à l'article 61/33, l'apatride reconnu doit en effet produire d'emblée et dans les plus brefs délais tous les éléments possibles à l'appui de sa demande d'autorisation de séjour en tant qu'apatride.

Il y a lieu de souligner que, conformément à la jurisprudence du Conseil du contentieux des étrangers et du Conseil d'État, le droit d'être entendu ne trouve pas à s'appliquer lorsqu'il est envisagé de prendre une décision de refus de séjour suite à l'introduction d'une demande par un étranger (CCE, 9 mars 2015, n° 140 554, point 3.4; CCE, 19 novembre 2015, n° 156 693; CE, 9 octobre 2007, n° 175 502). Lorsqu'il introduit une demande de séjour, l'étranger a eu l'occasion et avait même l'obligation de faire valoir tous les éléments qu'il jugeait utiles et qui sont imposés par la loi. Il s'indique toutefois de tout de même prévoir la possibilité que le ministre ou son délégué entende l'intéressé s'ils le jugent utile afin de pouvoir prendre une décision.

Article 61/35

Cet article détermine les motifs d'exclusion. Le paragraphe 1er donne une formulation générale, suivant en cela l'avis du CGRA.

De uitsluitingsgronden die worden bepaald in paragraaf 2 van dit artikel, zijn dezelfde als deze bepaald in artikel 1, 2, i, artikel 1, 2, ii en artikel 1, 2, iii van het Verdrag van New York. Er werd geopteerd, zoals dit ook werd gedaan voor de vluchtelingen in artikel 55/2, om in de Vreemdelingenwet rechtstreeks naar dit artikel van het Verdrag van New York te verwijzen.

Het verblijf in de hoedanigheid van staatloze zal niet worden toegekend aan de volgende personen:

- vreemdelingen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen.

Deze uitsluitingsclausule is vervat in artikel 1, 2, i van het Verdrag van New York en is identiek aan de uitsluitingsgrond vermeld in artikel 1 D van het Vluchtelingenverdrag en doelt vooral op personen van Palestijnse origine die bescherming of bijstand genieten vanwege een specifiek voor deze groep opgerichte organisatie binnen de Verenigde Naties, namelijk het United Nations Relief and Works Agency (UNRWA).

- vreemdelingen die door de bevoegde autoriteiten van het land waarin zij zich hebben gevestigd, beschouwd worden de rechten en verplichtingen te hebben, aan het bezit van de nationaliteit van dat land verbonden.

Deze grond tot uitsluiting is voorzien in artikel 1, 2, ii van het Verdrag van New York en komt overeen met de uitsluitingsclausule bepaald in artikel 1, E van het Vluchtelingenverdrag. De mogelijkheid om deze bepaling toe te passen is vrij beperkt. Het betreft enkel die personen die in een staat, waar zij eerder waren gevestigd, beschikken over rechten en plichten gelijkaardig aan die van de nationale onderdanen van die staat.

- vreemdelingen ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat:

(a) zij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid hebben begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen;

(b) zij een ernstig, niet-politiek misdrijf hebben begaan buiten het land van vestiging, voordat zij tot dit land werden toegelaten;

Les motifs d'exclusion déterminés au § 2 de cet article sont identiques à ceux prévus à l'article 1er, 2, i, à l'article 1er, 2, ii et à l'article 1er, 2, iii de la Convention de New York. Comme pour les réfugiés à l'article 55/2, il a été choisi de faire directement référence, dans la loi sur les étrangers, à cet article de la Convention de New York.

Le droit de séjour en qualité d'apatride ne sera pas octroyé aux personnes suivantes:

- les étrangers qui bénéficient actuellement d'une protection ou d'une assistance de la part d'un organisme ou d'une institution des Nations unies autre que le Haut-Commissaire des Nations unies pour les réfugiés.

Cette clause d'exclusion est reprise de l'article 1er, 2, i, de la Convention de New-York et est identique à celle qui figure à l'article 1er, D, de la Convention sur les réfugiés. Elle vise principalement les personnes d'origine palestinienne qui bénéficient d'une protection ou d'une assistance fournie par une organisation spécifiquement créée pour ce groupe au sein des Nations unies, à savoir l'Office de secours et de travaux des Nations unies (UNRWA).

- les étrangers considérés par les autorités compétentes du pays dans lequel ils ont établi leur résidence comme ayant les droits et les obligations attachés à la possession de la nationalité de ce pays.

Ce motif d'exclusion est prévu à l'article 1er, 2, ii, de la Convention de New York et correspond à la clause d'exclusion contenue à l'article 1er, E, de la Convention sur les réfugiés. Les possibilités d'application de cette disposition sont assez limitées. Elle concerne en effet uniquement les personnes qui ont, dans un État où elles s'étaient établies auparavant, des droits et des devoirs semblables à ceux des ressortissants de cet État.

- les étrangers à propos desquels il existe des motifs sérieux de considérer:

(a) qu'ils ont commis un crime contre la paix, un crime de guerre ou un crime contre l'humanité, au sens des instruments internationaux élaborés pour prévoir des dispositions relatives à ces crimes;

(b) qu'ils ont commis un crime grave de droit commun en dehors du pays d'établissement avant d'y être admis;

(c) zij zich schuldig hebben gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Deze uitsluitingsclausule is vervat in artikel 1, 2, iii, en is een kopie van de clausule opgenomen in artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag. Voor de toepassing van deze uitsluitingsgrond is het voldoende dat er “ernstige redenen” voorhanden zijn. De formele bewijslast zoals vereist in het kader van een strafvervolgning is hier – zoals ook geldt voor de uitsluiting van de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus – niet van toepassing.

Naar analogie met de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus wordt ook bepaald dat de uitsluiting van toepassing is op personen die aanzetten tot of deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden, conform met de ontwikkeling van het internationale strafrecht en het Statuut van het Internationaal Strafgerechtshof.

In paragraaf 3 wordt bepaald dat een vreemdeling eveneens wordt uitgesloten van het verblijf in de hoedanigheid van staatloze indien hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Het gaat dan om ernstige misdrijven begaan in België vóór, tijdens of na de behandeling van de aanvraag tot het bekomen van een verblijf in de hoedanigheid van staatloze.

In paragraaf 3 wordt bepaald dat een vreemdeling wordt uitgesloten van een verblijf in de hoedanigheid van staatloze indien hij, voordat hij in het Rijk werd toegelaten, één of meer andere dan de in §§ 2 of 3 bedoelde misdrijven heeft gepleegd die strafbaar zouden zijn met een gevangenisstraf indien zij in het Rijk waren gepleegd, en indien de vreemdeling zijn land van eerder verblijf alleen heeft verlaten om straffen als gevolg van deze misdrijven te ontlopen.

Artikel 61/37

In dit artikel wordt bepaald dat het verzoek om internationale bescherming in voorkomend geval ambtshalve bij voorrang wordt onderzocht alvorens over te gaan tot een behandeling van de aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van staatloze. Bovendien is dit ook van belang in het kader van de bewijslast. Een staatloze in de asielprocedure kan zich bezwaarlijk wenden tot de autoriteiten van het land van verblijf of tot de diplomatieke vertegenwoordiging van datzelfde land in België voor informatie of bijkomende bewijselementen, indien hij beweert door diezelfde autoriteiten van het land van verblijf te worden vervolgd. De behandeling van de aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van staatloze wordt dan ook van rechtswege opgeschort tot er een definitieve en uitvoerbare beslissing is genomen met betrekking tot het verzoek om

(c) qu'ils se sont rendus coupables d'agissements contraires aux buts et aux principes des Nations unies.

Cette clause d'exclusion est contenue à l'article 1er, 2, iii, et est une copie de la clause figurant à l'article premier, F, de la Convention relative au statut des réfugiés. Pour que ce motif d'exclusion s'applique, l'existence de “raisons sérieuses” suffit. La charge de la preuve formelle telle que requise dans le cadre de poursuites pénales ne s'applique pas en l'espèce – à l'instar de l'exclusion du statut de réfugiés ou du statut de protection subsidiaire.

Par analogie avec le statut de réfugié et le statut de protection subsidiaire, il est également stipulé que l'exclusion s'applique aux personnes qui sont les instigatrices des crimes ou actes susmentionnés ou qui y participent, conformément aux évolutions du droit international pénal et au Statut de la Cour pénale internationale.

Le paragraphe 3 dispose qu'un étranger est également exclu du séjour en tant qu'apatride s'il a commis une infraction grave. Il s'agit, dans ce cas, d'infractions graves commises en Belgique avant, pendant ou après l'examen de la demande d'obtention de séjour en tant qu'apatride.

Le paragraphe 3 dispose qu'un étranger est exclu du séjour en tant qu'apatride si, avant son admission au séjour dans le Royaume, il a commis une ou plusieurs infractions autres que celles visées aux paragraphes 2 ou 3 qui seraient passibles d'une peine d'emprisonnement si elles avaient été commises dans le Royaume, et s'il a quitté le pays où il séjournait précédemment dans le but d'échapper à des sanctions résultant de ces crimes.

Article 61/36

Cet article prévoit que la demande de protection internationale sera, le cas échéant, d'office examinée en priorité avant de procéder à l'examen de la demande de séjour en tant qu'apatride. Cette disposition est également importante dans le cadre de la charge de la preuve. Un apatride engagé dans la procédure d'asile peut difficilement s'adresser aux autorités du pays du séjour ou à la représentation diplomatique de ce même pays en Belgique pour obtenir des informations ou des éléments supplémentaires de preuve s'il affirme avoir fait l'objet de persécutions de la part de ces mêmes autorités du pays où il séjourne. L'examen de la demande de séjour en qualité d'apatride est dès lors suspendu d'office jusqu'à ce qu'une décision définitive et exécutoire soit prise en ce qui concerne la demande de protection internationale; si un statut

internationale bescherming en indien een beschermingsstatus wordt toegekend, zal de aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van staatloze van rechtswege zonder voorwerp worden.

Nahima LANJRI (CD&V)

de protection est accordé, la demande de séjour en qualité d'apatride devient d'office sans objet.

Nr. 5 VAN MEVROUW LANJRI

Art. 5 (nieuw)

Een artikel 5 invoegen, luidende:

“Art. 5. Artikel 19, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 december 2012, wordt aangevuld met de volgende zin:

“In afwijking van artikel 7bis, § 2, volstaat voor de toepassing van dit artikel het hebben van een toelating of machtiging om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of om er zich te vestigen overeenkomstig de vreemdelingenwet of de regularisatiewet.”.”

VERANTWOORDING

Dit amendement neemt het wetsvoorstel over van DOC 54 916/001. Aangezien in het kader van de bespreking van de problematiek van het verblijf van de erkende staatloze wordt geopteerd voor een gelijkschakeling met de verblijfsduur die aan erkende vluchtelingen wordt toegekend, moet een oplossing geboden worden voor de toegang tot de Belgische nationaliteit via naturalisatie.

Zo moet de aanvrager aantonen gedurende de vereiste periode van verblijf in ons land, hier zijn hoofdverblijfplaats ononderbroken te hebben gehad. Daarnaast bepaalt het artikel 7bis, § 2 WBN ook wat onder wettelijk verblijf dient te worden begrepen. De aanvrager moet op het moment van de aanvraag een verblijfsvergunning van onbepaalde duur hebben in ons land, en moet de vereiste periode voorafgaand aan de aanvraag eveneens een verblijfstitel hebben waarbij men toegelaten of gemachtigd is langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of om er zich te vestigen. Dit laatste kan dus ook een verblijfstitel van beperkte duur zijn.

Voor de erkende staatloze die via de naturalisatie de Belgische nationaliteit wil verwerven volstaat een verblijf van 2 jaar.

Deze termijn wordt gerechtvaardigd door de verbintenissen die ons land heeft aangegaan als partij bij het verdrag van New York van 28 september 1954 betreffende de status van staatlozen, en waarbij de staat van staatloosheid met alle mogelijk middelen moet vermeden worden dit onder meer door een snelle toegang tot het bekomen van een nationaliteit.

N° 5 DE MME LANJRI

Art. 5 (nouveau)

Insérer un article 5 rédigé comme suit:

“Art. 5. L'article 19, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code de la nationalité belge, modifié en dernier lieu par la loi du 4 décembre 2012, est complété par la phrase suivante:

“Par dérogation à l'article 7bis, § 2, le fait d'avoir été admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume ou autorisé à s'y établir conformément à la loi sur les étrangers ou la loi de régularisation suffit pour qu'il soit fait application du présent article.”.”

JUSTIFICATION

Le présent amendement reprend le texte de la proposition de loi DOC 54 916/001. Étant donné que, dans le cadre du débat sur la problématique du séjour des apatrides reconnus, il est opté pour une assimilation avec la durée de séjour accordée aux réfugiés reconnus, il faut également proposer une solution permettant à ces personnes d'accéder à la nationalité belge par la naturalisation.

Ainsi, le demandeur doit prouver que, pendant la période de séjour requise dans notre pays, il y avait sa résidence principale de manière ininterrompue. Par ailleurs, l'article 7bis, § 2, du Code de la nationalité belge précise aussi ce qu'il convient d'entendre par séjour légal. Au moment de l'introduction de la demande, le demandeur doit être autorisé au séjour illimité dans notre pays, et, au cours de la période requise précédant l'introduction de la demande, il devait avoir été admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume ou à s'y établir. Il peut donc également s'agir d'un titre de séjour de durée limitée.

Pour l'apatride reconnu qui souhaite acquérir la nationalité belge par voie de naturalisation, une période de séjour de deux ans suffit.

Cette durée est justifiée par les engagements que notre pays a contractés en tant que partie à la Convention de New York relative au statut des apatrides du 28 septembre 1954, qui précise que le statut d'apatridie doit être évité par tous les moyens possibles, notamment par un accès rapide à une procédure de naturalisation.

We verwijzen hiervoor naar het artikel 32 van het verdrag dat stelt:

“The Contracting States shall as far as possible facilitate the assimilation and naturalization of stateless persons. They shall in particular make every effort to expedite naturalization proceedings and to reduce as far as possible the charges and costs of such proceedings.”

Aangezien er voor gekozen wordt om dezelfde termijnen te hanteren voor het verblijf dat aan erkende vluchtelingen wordt toegekend, zal de machtiging tot verblijf gedurende de eerste vijf jaar een titel van beperkt verblijf zijn. De erkende staatloze moet dus ook de mogelijkheid hebben om op basis van dit verblijfrecht een procedure tot naturalisatie in te dienen.

Dat is het doel van dit amendement.

Nahima LANJRI (CD&V)

Nous renvoyons à cet égard à l'article 32 de cette convention, qui stipule ce qui suit:

“Les États contractants faciliteront, dans toute la mesure du possible, l'assimilation et la naturalisation des apatrides. Ils s'efforceront notamment d'accélérer la procédure de naturalisation et de réduire, dans toute la mesure du possible, les taxes et les frais de cette procédure.”

Étant donné qu'il est choisi d'utiliser les mêmes durées de séjour que celles octroyées aux réfugiés reconnus l'autorisation de séjour sera, au cours des cinq premières années, un titre de séjour de durée limitée. L'apatride reconnu doit donc également avoir la possibilité d'introduire une procédure de naturalisation sur la base de ce droit de séjour.

Tel est l'objectif du présent amendement.